

[Finansministeren]

nu ikke, at tallet er så meget større, end da vi diskuterede spørgsmålet sidste gang. Hvis jeg husker tallet – men jeg tager det altså efter hukommelsen og dermed med et vist forbehold – var det ca. 1,7 mia. kr., og der er ikke så langt fra 1,7 mia. kr. til ca. 2 mia. kr.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Med hensyn til finansministerens sidste bemærkning husker jeg nu adskillige diskussioner, hvor vi har brugt flere dage på at overbevise hinanden om, at selv 150 mio. kr. er ret mange penge. Men lad nu det ligge.

Men når jeg går herop, er det egentlig for at sige, at nu skal vi selvfølgelig ikke tale os fra hinanden, men forsøge at gøre tingene så godt som overhovedet muligt. Og jeg må sige for SF's part, som jeg også sagde indledningsvis i min ordførertale, at vi ikke kan gøre det her i ét hug og på én gang for alle pensionister, og jeg vil heller ikke undlade at sige, at jeg tror da også, at mange har forståelse for, at vi ikke kan det.

Men til gengæld synes jeg, det er vigtigt at tage de laveste pensioner først og kigge grundigt på dem. Det kan godt være, det kan give lidt lir, når man nu skal til at forhandle, men hvis man prøver at tænke i de baner, tror jeg egentlig ikke, det var så tosset; jeg tror, forhandlingerne ville blive lettere. Og jeg håber ikke, at finansministerens udgangspunkt er, at hvis vi overhovedet skal kunne opnå noget ved forhandlingerne, skal det afskaffes på én gang i ét hug for samtlige pensionister, for så tror jeg altså, at vi vil få det meget besværligt alle sammen, og så varer det ikke længe, før vi er nødt til at komme med et nyt forslag her i Folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget.

Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forhandling om redegørelse nr. R 4:

Finansministerens redegørelse af 29. oktober 1992 om friere valg af offentlig service.

(Redegørelsen anmeldt 29/10 92. Redegørelsen givet 29/10 92. Beslutning om forhandling 29/10 92).

*Forhandling***Stavad (S):**

De elektroniske mediers hurtige klip med de smarte, de hurtige og de rigtige budskaber præger dagens debat. Det handler lidt for meget om at give varen den rigtige indpakning med det flotteste navn. Succes eller fiasko afhænger af, om budskabet går rent ind hos kunderne. Det med de flotte overskrifter gælder også i politik, og det er da også helt i orden, hvis der bare er dækning for de flotte overskrifter i selv indholdet.

Finansministerens redegørelse hedder »Redegørelse om friere valg af offentlig service«, og det synes jeg da lyder flot. Jeg kan også betro finansministeren og alle andre, at Socialdemokratiet er varme tilhængere af, at borgerne har de bedste valgmuligheder, også når det gælder kvalitetsprodukter inden for den offentlige service. Finansministeren har altså ramt rigtigt med den flotte overskrift.

Men herefter er spørgsmålet, om det reelle indhold og kvaliteten af finansministerens redegørelse kan stå for en nærmere kvalitetskontrol, og denne prøve består ministeren derimod ikke. Regeringen kommer med en omgang ideologisk makværk, som vil fratage masser af familier de valgmuligheder, som de har i dag. Det vil medføre en centralisering og på lidt længere sigt smadre udviklingsmulighederne i de tyndere befolkede områder.

Hvis tankerne i redegørelsen føres ud i livet, risikerer vi at gøre Danmark til et nyt klassedelt samfund, hvor vore børn ikke længere får den værdifulde ballast, der ligger i at være opvokset sammen med børn og unge med en helt anden baggrund end ens egen. Der vil blive en